

<http://physicsweb.org/article/news/7/2/15>

2003/02/28

شیشه مثل فلز است

مواد شکننده مثل شیشه، کاملاً متفاوت با فلزها می‌شکنند. فلزها پیش از شکستن تغییر شکل می‌دهند، در حالی که شیشه یکباره می‌شکند. اما فیزیک‌پیشه‌ها بی‌از دانش‌گاه مُنپُلیه [1] و آزمایش‌گاه سیا [2] در سکلی [3] نزدیک پاریس، نشان داده‌اند رفتار شیشه موقع شکستن هم ممکن است شبیه رفتار فلزها باشد، اما در مقیاس طول‌ها بی کوچک‌تر [4].

در فلزها، شکست معمولاً به این طریق پیش می‌رود که حفره‌ها بی نقص به هم وصل می‌شوند. این ناحیه‌ها در نقطه‌های میکروساختاری یا در مرزها وجود دارند. این شکست‌ها بی نرم، به سطح‌ها بسیار ناهمواری در مقیاس میکرومتری منجر می‌شوند.

وقتی شیشه را با میکروسکوپ نوری بررسی می‌کنند، سطح‌ها بی شکست بسیار هم‌واربه نظر می‌رسند. اما وقتی سطح شیشه را با میکروسکوپ نیروی اتمی در مقیاس نانومتر بررسی می‌کنند، زبری بی کاملاً مشابه با شکست‌ها بی فلزی دیده می‌شود. کریستین مارلیر [5]، گلد گئی [6]، و هم‌کارانشان، بر نمونه‌ها بی از شیشه بی آلمینوسیلیکات آزمایش‌ها بی شکست اجرا کردند. آن‌ها یک حفره بی استوانه‌ای در مرکز سطح نمونه درست کردند و سپس با استفاده از یک ماشین فشار، یک بار عمودی تولید کردند. با اعمال مداوم فشار، این تنفس خارجی را به تدریج زیاد کردند. به محض این که انتشار شکست در نمونه شروع شد، این تنفس را حذف کردند.

این گروه تشکیل شکست را با استفاده از میکروسکوپ نیروی اتمی دنبال کرد و چلوی سر شکست، حفره‌ها بی یافت که نوعاً طول شان nm 20 و عرض شان nm 5 بود. آن‌ها ضمناً مشاهده کردند این حفره‌ها به تدریج رشد می‌کنند و به هم می‌پیوندند.

این گروه، برا ی تئید - این که نقطه‌ها ی مشاهده شده واقعاً حفره‌ها ی نقیصه‌اند، از تحلیل - تپوگرافی ی سطح - شکست استفاده کرد. این روش ی است که معمولاً برا ی مطالعه ی شکست‌ها در فلزها به کار می‌رود. در این روش حفره‌ها به ترتیب - تشکیل ظاهر می‌شوند. این پژوهش‌گران نشان دادند لکه‌ها یی که پیش از شکست دیده می‌شوند، حفره‌ها یی اند که به روشنی در تپوگرافی ی ساختار - نهایی ی شکست دیده می‌شوند.

این گروه امیدوار است بتواند با این آزمایش‌ها نمونه‌ها ی سه‌بعدی را مطالعه کند و ویژه‌گی‌ها ی شکست - سطحی را به رفتار - کپه‌ای مربوط کند. شاید نتایج - این کار به طراحی ی بهینه ی شیشه بینجامد، و از آن اطلاعات ی درباره ی سازوکارها ی فیزیکی ی بنیادی ی شکست به دست آید.

- [1] Montpellier
- [2] CEA
- [3] Saclay
- [4] Physical Review Letters **90** 075504
- [5] Christian Marlière
- [6] Claude Guillot